

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Henōtikon siue Pacificatorivm Dissecti Belgii

Afhakker, Aegidius

Vrsellis, 1618

Capvt II. An Vitae Ac Morvm Emendatio solidum sit concordiae ineundæ
remedium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64709)

æquam moderationem huiusmodi qua recepta semel & iam diu inolita veritas reticetur, eo præsertim tempore quo, ea oppugnata, falsa doctrina subintroducitur, Si enim *quæ à Deo sunt ordinata sint*, quommodo ad pacem Ecclesiæ conseruandam veritas (non dico dissimulanda) sed labefactanda? Promisit qui *fidelis est & verax, qui cum iustitia iudicat & pugnat*, promisit inquam, *portas inferi nunquam aduersus Ecclesiam suam præualituras*. Nos in istum finem quæ nobis ipse media præscripsit adhibere conuenit: De cætero, ipsi curæ sit quomodo promissum suum impleat. Quid nos quas ipse non probat, suppetias ei ferimus inferi?

Rom. 13. 1.

Apoc. 191.

Matt. 16.

Si tamen falsa sit Contra-Remonstrantium sententia tantisque dicterijs merito obnoxia iusta quidem est præscripta eis moderatio: verum ad Reipublicæ pacem proficere nequaquam poterit, quamdiu falsitatis conuicti nõ fuerint: nisi fortassis pænæ timore compesci à tumultibus possint. Sed nec ordinata est coactio priusquam de causæ iustitia constet.

C A P V T II.

AN VITAE AC MORVM EMENDATIO solidum sit concordia ineunda remedium.

ALTERVM est consilium Irenæi Philaletij in suo Cleopha *Supra anno 1617.* Nullum esse aliud ineundæ denuo concordia re-

diæ remedium nisi pœnitentiam vitæque
 prauæ emendationem: qua ex charitate pars
 altera alteram diligit & pariter ex odio Ca-
 tholicam religionem funditus quæ possunt
 exterminant. Sed quid si religio Catholica
 veritatem tueatur? Estne cuiuspiam iudicio
 falsitatis damnata? Ita, inquit, iudicio sacra-
 scripturæ. Negamus hoc omnes Catholici, af-
 firmant omnes hæretici. producat ergo testes
 legitimos, & credemus.

Interim bonus hic vir tale præscribit reme-
 dium pro quo acquirendo aliud conueniens
 medium & opus est quærere & reperire fors
 impossibile. Etenim vt per hoc medium om-
 nes vtriusq; partis dissentientes in concordia
 redeant, oportet vt nullus inter eos inuenire-
 tur aliquo superbiæ, auaritiæ, odij, inuidiæ,
 luxuriæue vitio infectus. Et quis talem spera-
 re audeat Rempubicã, quale nec duodecim
 Apostolorum fuit collegium, vbi vnus fur e-
 rat & proditor perditus? Si verò dicat satis ad
 concordiam fore si communi morum refor-
 matione respublica in statum honestatis &
 virtutis promoueatur, vitia puniantur reli-
 gionisque obseruantia accuratè procure-
 tur, vt saltem plerique virtutis studio con-
 cordiam sectentur & ita Dei iram per sectas
 & schismata punientis placare valeant. Rectè
 quidè istud: sed nunquid pacato etiam
 Diuino numine, absque omni medio alio
 absque

Ioan. 12. 6

absque cooperatione Ecclesiæ aut omni cura
 nostra tam diri schismatis curatio præstolan-
 da? Perinde hoc esset ac si piè quis vitam in-
 stituens à Deo quæ ad vitam sustentandam
 sunt necessaria postulet aut expectet, ipse
 interim media, quibus ea sibi comparare li-
 citè possit, non curet arripere. Certe A-
 postolorum temporibus & aliquot deinceps
 sæculis tanta fuit in Ecclesia CHRISTI
 & doctrinæ integritas & morum sancti-
 tas & religionis synceritas, quantam nec
 sperare nos modo prudenter possumus: Sed
 nunquid ideo hæreses nullæ temporibus istis
 exortæ? An non exierunt quidam à cæteris ab-
 ducentes discipulos post se, errantes & in erro-
 rem mittentes, & fideles conurbantes? Quid
 autem? an nihil aduersus seductores huius-
 modi ab Ecclesiæ pastoribus tunc actitatum?
 an morum duntaxat instituta reformatio?
 Testantur contrariū seuerâ Apostoli episto-
 lã reuocati ad veritatis iam Galatæ, excom-
 municati Alexander, Philetus, Hymeneus: cæte-
 rique omnes qui præter id quod Apostoli tra-
 diderant contrarium quippiam docuissent, li-
 cet, per impossibile, Angelus esset è cælo aut
 ipsimet Christi Domini Apostoli; fideles
 quoq; admoniti vt huiusmodi magistros de-
 uitantes, starent & tenerent traditiones quas
 acceperant &c. Prudentius VVilhelmus
 Teelingius præter hoc vniuersale etiam par-
 ticularia esse adhibenda docet.

1. Tim. 1.
 20. 2. Ti. 2.
 18. 1. 10. 2.
 18. 2. 10. 2.
 7. 1. 10. 2.
 15. Gal. 1.
 7.
 1. Tim. 1.
 20. 2. Ti. 2.
 17 Gal. 1.
 8. & 9.

In-

Interim vnum velim vt Reformati circa tantam quantam hi auctores produunt, reformationis necessitatem diligentius inspiciant. Cum adeo non multa sæcula sint elapsa ab introducta primum in Belgium Euangelica (vt loquuntur) reformatione, ab idololatriæ quantum fieri potuit diligenti exterminatione, à tantæ multitudinis ad diuinam veritatem conuersione; vnde tam subito tanta vitiorum colluies? in DEVM tam cito misericordiæ suæ pœnituit? Indulgendum aliquid erat monachis & canonicis post tam multas annorum centurias in laxiorem vitæ licentiam, refrigescente tandem charitate, declinantibus. Quorum tamen reformatio per Concilium Tridentinum instituta felicibus alis successit & succedit indies. Cogitent, inquam, isti vtique per antiphrasin Reformati quid vtrobique causæ subfit; quo Spiritureformationis negotia sint confirmata.

Cum enim credendum non sit omni Spiritui, sed probandi sint spiritus an ex Deo sint. *1. Ioan. 4. 1.* numquid operæ pretium est examinare, quoniam Spiritu actus Martinus Lutherus reformationis istius antesignanus in vna & sola fide iustificationem hominum consistere tam pertinaciter tenuit & docuit, vt in epistola Apostoli Rom. tertio, versu vigesimo octauo vbi in græco abseq.

Vlla editionum variatione cōstāter legitur:

λογίζομεθα ἔν πῖσει δικαιοδοῦσαι ἀνδρωπον χῶρις ἔργων νόμος, id est: Arbitramur igitur fide iusti-
 ficari hominem absque operibus legis. ipse ausu

facrilego non dubitauerit interpretari, adie-

cta voce: sola. vt etiamnum videre est in Ger-

manicis eius Biblijs, Anno millesimo quin-

gentesimo quinquagesimo i. V Vittenbergæ

apud Hans Euffs editis. Nec hoc solum, sed

& egregia ratione hoc suum facinus ipse de-

fenderit TO. 4. fol. 141. hoc modo spiritum su-

um eructans: Si papista vester multum facessat

negotij ob vocē (sola) dicite illi mox hoc modo: Do-

ctor Martinus Lutherus ita vult, ac dicit papista,

& asinum eandem esse rem: Sic volo, sic iubeo, sit

pro ratione voluntas. Non enim papistarum volu-

mus esse discipuli, sed magistri & iudices: Oro vos;

huiusmodi asinis nihil dicatis amplius nisi: Luthe-

rus ita vult; dicitque se esse Doctorem super omnes

Doctores: An ab hoc Doctore, ab hac doctrina

meliolem quis reformationem speret quam

fit ea quam fatentur ministri prædicti?

re. rāp
 In edit.
 Ihenens
 apud Do-
 narum
 Richtz-
 hayn an-
 no 1561.

CAPVT III.

An sacra Scriptura litera sit conueniens pacis in-
 eunda remedium.

TERTIO loco examinandum occurit
 Adolphi Venatoris de religionis resar-
 cienda tenendaque concordia consiliū,

Q mira